

sardana que ostenta precisament, el nom de «Costa Brava». Existeix una versió discogràfica molt notable d'aquesta obra deguda a la cobla «Barcelona» dels darrers temps de Josep Coll (Odeon, DSOE 16.237). Parlant de discos ara em vénen a la memòria els dos de 17 cm. que edità la casa Columbia anys enrera (1959) amb aquesta formació, sota la denominació genèrica de «Sardanes a la Costa Brava» (més ben dit: «Sardanes en la Costa Brava», per raó dels imperatius de l'època). Han estat molts els enregistraments de sardanes presentats sota aquest epígraf. Pocs, però, posseeixen la dignitat i la prestància dels que ara esmento. Els portà a cap, tal com deïem abans la cobla «Barce'ona» (direcció: Antoni Ros i Marbà, tenora: Josep Roura). Un d'ells, modèlic, (Columbia, Emge 70.879) inclou les sardanes «Tamariu» (Eduard Toldrà), «S'Agaró, terra d'ensomni» (Agustí Borgunyó), «Calonge» (de l'escalenc Pere Mercader i Andreu) i «Platges de Lloret» (Vicenç Bou). L'altre (Columbia, Emge 70.878) presenta aquest recull: «Platja d'Aro» (Josep Maria Tarridas), «Lloret, vila encisera» (Domènec Moner), «Mar blava» (Joaquim Serra) i «L'encís de la Costa Brava» (M. Ridge).

Lluís Albert donà a conèixer l'any 1959 el seu «Concert en sol menor per a piano i orquestra», subtitulat, precisament, «Concert de la Costa Brava», del qual fou solista el pianista Joan Moll, havent dirigit l'orquestra (l'Orquestra Municipal de Barcelona) el mestre Eduard Toldrà.

Finalment, no voldria cloure la petita crònica sense dedicar una referència a la cobla que porta el nom d'aquest tros del nostre litoral, fundada a Palafrugell vint-i-cinc anys enrera pel gran músic figuerenc Florenci Mauné, amb els seus col·laboradors: Lliberat Juanals (fiscorn), Lluís Palet (fiscorn), Joaquim Ribas «Quim de Serra» (tenora), Jaume Esteve (tible), Josep Joli i Blancs (contrabaix), Josep Morell (flabiol), etc. etc.

EUGENI MOLERO

Una de les darreres formacions de la cobla Costa Brava.